

אמונת חיים

גליון שבועי לתורה וחסידות שע"י מוסדות קראלי בארה"ק

גליון תצו ♦ שנה י'

פ' קדושים ♦ מברכים אייר תשפ"ב

דברי אלוקים חיים מרוך רבינו הגה"ק זיע"א

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלוהיכם.

ולכאורה דברי רש"י צריכין ביאור, להבין מה ללמדנו בזה שפרשה זו של קדושים נאמרה בהקהל, ועוד שמסתמא כל המצוות הנהוגות בכללות ישראל נאמרו בהקהל, ובשפתי חכמים רוצה לומר שזה הפרשה נאמרה גם במעמד נשים וטף, אבל שאר הפרשיות לא שנה משה אלא לאנשים בלבד, אבל לא פירש למה דוקא פרשה זו נאמרה בהקהל במעמד כל ישראל יחד.

ובספר הק' מאור ושמע כתב שיש ב' דרכים בעבודת ה', יש דרך של התבודדות כדי שיבררו מדעות רעות ומאנשי רשע, אבל זה הדרך לא מועיל אלא להנצל מן הדברים המעכבים את עבודת ה' יתברך, אבל להשיג הקדושה העליונה צריך ללכת לדרך השני בעבודת השי"ת, ואינו זוכה לזה עד שידבק עצמו לאנשי השם עובדי ה' באמת ולהשתתף עמהם יחד בעבודת השם, הן בתפילה והן בלימוד התורה, ושעיקר המצות יהיה בכנסיה יחד עם מבקשי ה', ואז יוכל להשיג הקדושה העליונה, ולפי רוב המבקצים יחד לעסק של עבודת ה', כן שורה עליהם הקדושה העליונה, אבל אם האדם ירצה לפרוש את עצמו מן הציבור, ולהתבודד עצמו להתפלל ביחידות או כל דבר של עבודת ה' הנעשה בכנסיה יחד ורוצה לעשותם ביחידות בלתי אפשר שישגי הקדושה העליונה, ולא עוד אלא שיוכל לנטות חלילה מרוב גופי התורה אם יתבודד עצמו ויפרוש מן הציבור, שאי אפשר לשום נברא להיות ביחיד, זולת הבורא יתברך שהוא יחיד ומיוחד, ולכן צריך האדם לדבק את עצמו עם עובדי ה', ולהיות בכנסיה יחד עמהם לכל עבודת הקודש.

זהו פירוש הפסוק דבר אל כל עדת ישראל ורש"י שפירש שמלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל כלומר פרשה זו של קדושים תהיו, שאי אפשר לאדם שיזכה אל הקדושה, אלא אם כן שיהיה בכנסיה יחד עם הקהל בעבודת ה' מפני שרוב גופי התורה תלויין בה, ולא יטעה האדם לחשוב שאם יתבודד עצמו ויפרוש את עצמו מן הציבור יזכה לקדושה, ולכן כתב רש"י שפרשה זו נאמרה אך ורק בהקהל, שאינו זוכה אל הקדושה אלא בהקהל עצמו עם הציבור מבקשי ה', אבל מה שנצטוו להשמר מן הדברים המעכבים לעבודת ה', לזה טוב התבודדות, שדוקא פרשה זו של קדושה נאמרו בהקהל בלבד, אבל אם האדם ירצה להמשיך עליו קדושת הבורא ברוך הוא, אי אפשר אלא בהקהל יחד לעובדו שכם אחד ע"כ, זה מש"כ המאור ושמע זה הוא מעקרי החסידות של דרך בעש"ט הק'.

ועתה נחזור לדבר על מה שכתב רש"י הק' שהכוונה באומר "קדושים תהיו" להיות פרושים מן העריות ומן העבירה שהמקום שיש גדר ערוה שם יש קדושה וכו"ל, ונביא כעת את דברי קודשו של הרמב"ן שכתב בזה בפירושו שאין הפרישות הנזכר כאן הוא הפרישות המזכרת בכל מקום בגמרא שבעליה נקראים פרושים.

דברות קודש מרוך רבינו עט"ר שליט"א

לא תשנא את אחיך בלבבך: (ויקרא פרק יט פסוק יז)

הרמב"ם בספר המצות (ל"ט שב) כתב: "שהזהירו משנאו קצתנו את קצתנו, והוא אמרו (ויקרא יט, יז) 'לא תשנא את אחיך בלבבך', ולשון ספרא (פר' קדושים פר' ד) 'לא אמרתי אלא שנאה שהיא בלב', אמנם כשהראה לו השנאה והודיעו שהוא שונאו - אינו עובר על זה הלאו, אבל הוא עובר על (שם, יח) 'לא תקום ולא תטור', ועובר על עשה גם כן, והוא אמרו (שם) 'ואהבת לרעך כמוך', אבל שנאת הלב הוא חטא חזק יותר מן הכל" (וכ"כ ב"ד החזקה' הל' דעות פ"ו ה"ה). בעל 'החינוך' נמשך בזה אחר שיטת הרמב"ם, וכלשונו (מצוה רלח): "שלא לשנאו שנאת הלב אחד מישראל, שנאמר 'לא תשנא את אחיך בלבבך', ולשון ספרא: 'לא אמרתי אלא שנאה שהיא בלב'. וכמו כן בערכין (טז ע"ב) בשנאה שבלב הכתוב מדבר, אבל כשיראה לו שנאה וידוע שהוא שונאו אינו עובר על זה הלאו, אמנם הוא עובר על 'לא תקום ולא תטור', ועובר כמו כן על עשה, שנאמר 'ואהבת לרעך כמוך', ומ"מ שנאת הלב היא קשה מכל השנאה הגלויה, ועליה תזייר התורה ביותר."

הרמב"ן בפירושו על התורה (שם) כתב: "לא תשנא את אחיך בלבבך", בעבור שדרך השונאים לכסות את שנאתם בלבם... הזכיר הכתוב בהווה, ומשמע שגם כשהשנאה היא גלויה נאמר איסור זה, ואך הכתוב דיבר בהווה ובמצוי, ודלא כהרמב"ם. ואמנם כן מפורש גם בשאלות (פר' וישב שאילתא כז. ועי' 'עמק שאלה' שם אות ג; פר' קרח שאילתא קכא). ולמעשה, לכאורה אין נפק"מ במחלוקת זו, כי גם לשיטת הרמב"ם אסורה שנאה גלויה - מצד איסור לא תקום ולא תטור, ומ"ע דואהבת לרעך כמוך.

והנה, 'החינוך' הזכיר מקור לדבריו מהא דמכילתין (טז ע"ב): "תנו רבנן, 'לא תשנא את אחיך בלבבך', יכול לא יכנו לא יסטרנו ולא יקללנו, ת"ל 'בלבבך' - שנאה שבלב הכתוב מדבר."

ואכן הדבר תלוי בביאור ברייתא זו, כי לפי הרמב"ם ביאורו הוא: "יכול לא יכנו לא יסטרנו ולא יקללנו", כלומר, יש מקום להעלות על הדעת, שהאיסור הוא גם כשמכהו ומקללו מתוך שנאתו - שמגלה השנאה לחוץ, "ת"ל בלבבך - שנאה שבלב הכתוב מדבר", ורק שנאה המוסתרת בלב נכללת בכלל האיסור, והדברים תואמים ביותר כפי נוסח הברייתא המובא בתורת כהנים: "לא תשנא... יכול לא תקללנו לא תכנו ולא תסטרנו, ת"ל 'בלבבך', לא אמרתי כי אם בשנאה שבלב" (עי' 'מגלת ספר' על הסמ"ג ל"ת ה' ובעמק שאלה' שם). לדעת הרמב"ן יתפרשו דברי הגמרא בדרך הפוכה: "יכול לא יכנו לא יסטרנו ולא יקללנו", כלומר, היה מקום להעלות על הדעת, שרק באופן של הבעת השנאה עוברים על האיסור, אבל שנאה פנימית שבלב אינה נכללת בכלל האיסור, "ת"ל 'בלבבך' - בשנאה שבלב הכתוב מדבר", ובא לרבות שגם שנאה שבלב הוי בכלל האיסור. כמובן, שפירוש זה אי אפשר להעמיס אלא בנוסחת הגמרא שלפנינו, ולא בנוסחת התנ"כ: "לא אמרתי כי אם שנאה שבלב".

ויצוין, שבדברי רש"י מפורשת כוונה אחרת בשקו"ט של הגמרא, דלא מיירי כלל באיסור שנאה הכללי, ועיקר הנידון בגמרא הוא כלפי דיני תוכחה, ולפי דבריו גם אין להוכיח כדברי הרמב"ם (ועי' 'ברכת פרץ' פר' קדושים; 'קהלות יעקב' סוף מס' מכות - בארוכה שצוין לעוד ראשונים בנידון זה. ובעת הרמב"ם יש להאריך עוד, עי' 'כסף משנה' הל' דעות שם; יד הקטנה' מנחת עני אות ג; 'חקרי לב' יו"ד ח"ג ס"פ פ' ועוד).

יעזור השי"ת שבזכות שנתחזק ונקדש את הדיבור ונדבר ונראה בזולת רק את הטוב שבו, נזכה לקבל פני משיח צדקינו במהרה.

בעיבודת היים

לרגל הילולא קדישא של הרה"ק רבי ישעי' מקרעסטיר זי"ע

נלב"ע ג אייר תרפ"ה

של הרה"ק רבי ישע'לה מקרעסטיר זי"ע, הצדיק אשר שמו נפוץ בכל הארץ. לא זו אף זו – המלצר החייכן שהציע לו אוכל בחדווה והגישו לפניו בהכנעה – הוא הוא הצדיק בעצמו, ואם לא די בכך – הרי שהכסא הריק עליו יושב – הוא כסאו של הצדיק בעצמו, אשר כל האורחים ידעו כי הוא מקומו של הרבי ולא העזו להתיישב בו, ולכן היה פנוי!

ר' משה נחרד. הוא חשב כי נכנס למסעדה, הזמין בחופשיות מהמלצר, מתוך כוונה לשלם – כמקובל. עתה הבין כי ביזה את הצדיק, יושב על כסאו, הפנה אליו דרישה למזון, והצדיק פשוט הגיש לו את האוכל כמלצר. פניו החווירו והסמיקו חליפות, והוא רץ אל המטבח, נופל לרגליו של הצדיק ומבקש מחילה...

ור' ישע'לה, באותו חיוך נלבב בו הציע את האוכל, משיב לו בפשטות: 'למה ידבר כבודו כדברים האלה? ניכר עליך שאתה עייף, בוודאי התאמצת היום עד מאוד, ולכן אתה נופל מרגליך. הבה אקח אותך לחדר הסמוך, בו יש מיטה מוצעת ונוחה, תנוח כמה שעות מטלטולי הדרך, ואז כבר תרגיש בנוח...'

סיפור זה שסיפר בעל המעשה בעצמו – ויהיו הדברים לטובת נשמתו של הרה"ק רבי ישעי' ב"ר משה זי"ע שהשבוע הבעל"ט חל יומא דהילולא שלו – יש בו מסר מדהים ומפעים: מסירות ליהודי אחר, היא להרגיש אותו, להבין את העובר עליו. רבי ישע'לה, מעבר להיות דמות מופת של אהבת ישראל בוערת, הרי מתוך תהלוכותיו של היהודי שלפניו הבחין שהוא מותש ועייף, ושש להציע לו ארוחה דשנה ומיטה חמה.

הבה נראה לנגד עינינו את דמות של רבי ישע'לה, את מסירותו ללא גבול. הבה נרגיש בצרתו של יהודי אחר, הבה נתמסר אליו ככל יכולתנו, הבה נפעל להקל מעליו בכל דרך אפשרית. זוהי אהבת ישראל זכה וטהורה, בעזרתה נזכה להיושע מכל צרה וצוקה, ואם נפנימה אל הלב עכשיו – נזכה שהיא תישאר בוערת בליבנו, ותלווה אותנו לאורך ימ

את הסיפור הבא סיפר בעל המעשה, הרה"ח ר' משה טייטשער זצ"ל – מחסידיו של הרה"ק בעל האהבת ישראל' מויז'ניץ זי"ע, ומעשה שהיה כך היה:

ר' משה זה, היה סוחר עצים גדול, שמסחרו בכריתת עצים ביערות סביב חוסט, והסעתם בנהר בין ערי הונגריה, שם נמכרו לכל מבקש עצים. באחת השנים, בערב תשעה באב, העמיס ר' משה סחורה רבה על רפסודת ענק, מתוך מחשבה כי הרפסודה תועמס היום, ותצא לדרכה ביום שאחרי התענית. דא עקא שהרפסודה ככל הנראה לא היתה קשורה יפה, ומיד כשהסתיימה מלאכת ההעמסה – החלה הרפסודה מפליגה בנהר, באין איש עליה...

בהיתר של רב עקב דבר האבד, בבוקרו של יום צום תשעה באב הפליג ר' משה בסירה קטנה, על מנת לחפש את הרפסודה הסוררת ש'ברחה' לו עם הסחורה. כעבור כמה שעות גילה את הרפסודה תקועה אי שם, על סלעים בשולי הנהר. ר' משה סיים את אמירת הקינות, ומיד החל מושך את הרפסודה בכוחות מאומצים, כדי להשיבה למסלול הנהר.

כמה שעות של עבודה מיזעת ומייגעת בעיצומו של הצום, והנה שבה הרפסודה והתייצבה כבתחילה, כשהפעם – ר' משה יושב עליה היטב, אוחז במשוטיה ומשיט אותה בבטחה. החמה החלה לשקוע, ור' משה – שהיה מותש ועייף מיום של צום שבעיצומו עבד בפרך – חיפש מזח קרוב, לקשור בו את הרפסודה היטב ולדרת לחפש משהו לאכול. עד שמצא מקום כזה כבר היתה שעת ערב, החמה שקעה זה מזמן, הוא ממחר לעצור את הרפסודה ולקשורה היטב, ויורד ממנה.

ר' משה יורד ובודק באיזו עיירה נעצר, ועובר אורח מגלה את אחזו כי הגיע לעיירה קרעסטיר. ר' משה ממשיך ושואל היכן יש כאן מקום לסעוד, ועוברים ושבים מפנים אותו אל אחד הבתים, שנראה בית פשוט למדי אך רחב ידיים. הוא נכנס פנימה ומגלה אולם מלא עד אפס מקום, בו יושבים אנשים רבים וסועדים בהנאה לאחר הצום הארוך.

הוא מחפש לעצמו כסא לשבת, אולם מגלה כי כל המקומות תפוסים, האולם פשוט מלא ואין מקום לסיכה. לבסוף, הוא מגלה כי בקדמת האולם יש כסא אחד פנוי, והוא רץ ומתיישב עליו, נח קמעא מהדרך ותר בעיניו אחר מלצר המסעדה, שיבוא להגיש לו את הארוחה הדשינה – כפי שכולם אוכלים.

לא חולפות כמה דקות, ומיד מגיח המלצר מן המטבח, פונה לר' משה ושואלו מה ירצה לאכול. ר' משה היה סוחר עשיר ומשופע בממון, והוא החליט כי בתום יום כזה – יפנק את עצמו קמעא במעדנים מיוחדים. לפיכך, הוא מבקש מהמלצר כיסי בצק ממולאים בירקות מטוגנים בחמאה, אחד המעדנים היקרים והאהובים עליו בדרך כלל...

המלצר נענה מיד, רץ ונעלם בתוככי המטבח, ושב משם עם מגש עמוס כל טוב. לחם טרי וריחני, סלטים ללפת בהם את הפת, וכמובן – צלחת גדולה ומלאה בכיסי בצק מטוגנים בחמאה, כפי שר' משה הזמין. הוא מגיש את כל האוכל לפני ר' משה שהחל מיד לאכול, ומרוב רעב לא שת לבו כי כל הנוכחים באולם יושבים וצוחקים...

הוא מסיים לאכול את הארוחה הנאה והמפוארת, מברך ברכת המזון בכוונה, וניגש לשלם. הוא מבקש מהמלצר את פירוט התשלום, והמלצר מפטיר לעברו: 'בירכת ברכת המזון? הודית להשם? – זהו, שילמת!'

ר' משה מתבלבל, מביט לאחוריו נבוך ותוהה, ועתה הבחין כי כל הנוכחים פשוט יושבים וצוחקים. הוא מתקשה להבין מה מקום לשחוק יש כאן, וצועד לשולי האולם – כדי לשאול יהודי מקומי מה קורה פה. מהי שיטת התשלום המחזרה הזו, מדוע כולם יושבים ולועגים לו, ובכלל – כל העסק נראה לו מוזר מאין כמוהו...

כשמתחוורת התמונה לר' משה – הוא מחוויר כסיד ורגליו רעדות בפיך ברכיים. מסתבר, כי המסעדה בה הוא יושב – היא סלון ביתו

המשך דא"ח מרן רבינו הגה"ק זי"ע א מעמ' א'

והענין הוא כי התורה הזהירה בעריות ובמאכלים האסורים והתירה התורה איש באשתו וכן התירה התורה לאכול הבשר והיין, ואם כן ימצא בעל התאווה מקום להיות שטוף בתאוות של היתר, ולהיות בסובאי יין ובזוללי בשר, וידבר כרצונו בכל דבר, שלא החזר בתורה שזה איסור, חה יקרא נבל ברשות התורה.

ולפיכך בא הכתוב אחרי שפרט האסורים שאסר אותם לגמרי, וציוה הכתוב בדבר כללי שנהיה פרושים מן המותרות, ולא יהיו תלמידי חכמים מצוין אצל נשותיהן ביותר מיד, וכן יקדש עצמו מן היין וישתה רק מעט וכמו שהזכיר הכתוב אצל הנזיר מן היין, שהוא נקרא קדוש, וזכור הרעות הנזכרות מן היין אצל נח ולוט, וכן יפריש אדם את עצמו מן הטומאה אע"פ שלא החזירו ממנו מן התורה וכמו שאמרו חז"ל בגדי עם הארץ שמטמאים לפרושים, וגם כונת התורה הוא באמרו כאן קדושים תהיו שישמור אדם פיו ולשונו מדברי הריבוי באכילה הגסה ומן הדיבור הנמאס, ויקדש אדם את עצמו בזה עד שיגיע לפרישות וכמו שאמרו חז"ל על רבי חייא שלא שח שיחה בטלה מימיו.

ובאלו וכיוצא בהן באה המצוה הזאת הכללית, שאחרי שפרט כל העבירות שהן אסורין לגמרי, כתב אחר כך ציוו על הנקיות בידיו ובגופו וכמו שכתב והתקדשתם שהוא הכוונה למים ראשונים, והייתם קדושים אלו מים אחרונים, כי אע"פ שאלו המצוות הם מדבריהם, מכל מקום בא הכתוב להזהיר שנהיה נקיים וטהורים ופרושים מהמון בני אדם שהם מלכלכים עצמם במותרות ובכיעורים.

וגם אחרי שפרט הכתוב הדינים של בין אדם לחבירו, לא תגנוב, ולא תגזול, ולא תונו ושאר הזהרות, אמר הכתוב ועשית הישר והטוב שהיושר וכל לפני משורת הדין לרצון חבריו, וכן לענין השבת אסר ה' את המלאכות בלאו, והטרחות אסר בעשה של תשביתי וגם כתב שבת שבתון שיהיה יום שבייתה ומנוחה.

כְּנִינֵי הַיָּמִים

וידבר ד' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל (ויקרא יט, ב).

ופי' רש"י מלמד שנאמר פרשה זו בהקהל, פי' פרשה זו של קדושים תהיו בהקהל, היינו שא"א לאדם שיזכה אל הקדושה אלא א"כ שיהי' בכנסיה יחד עם הקהל בעבודות ד'. מפני שרוב גופי התורה תלויין בה, דהיינו תפילה בציבור ודומיהן, וכו', ולזה מדייק רש"י מלמד שפרשה זו של קדושים נאמרה בהקהל דוקא (מאור ושמש)

קדושים תהיו כי קדוש אני ד' אלוקיכם (ויקרא יט, ב).

לכא' אינו מובן מהו נתינת טעם באומרו כי קדוש אני וגו', כי איך יוכל האדם להדמות לבוראו ית' וכו'. אלא ידוע כי כל בחי' נשמת עם בני' המה חצובים מתחת כסא כבודו ית' וית' והם חלק אלוקי ממעל וכו', ולז"א הכתוב כי קדוש אני ד"א, היינו לאשר אני אלוקיכם, ונשמותיכם המה חלק אלוה ממעל, לזה יש יכולת ביד כל איש ישראלי, לבוא לבחי' קדושה הלזו, כל אחד ואחד לפי בחינתו ושורש נשמתו בקודש

(אוהב ישראל)

קדושים תהיו כי קדוש אני ה'. (יט, כ)

והנה רש"י ז"ל פירש הו' פרושים מן העריות ומן העבירה, מה בעי' רש"י בזה, וכי עריות אינה עבירה וכי יש עבירה גדולה מזו, רק נראה לי העני, כי פגם העין הוא גם כן מעצם העבירה, ועוד גדולה ממנה שזו ההתחלה של העבירה כי עין רואה ולב חומד, לכן במדרש אחר המעשה של רבי מתיא בן חרש המובא במאמר הקדום, מסיים המדרש מכאן כל מי שאינו מסתכל בנשים על אחת כמה וכמה באשת חברו, אין יצר הרע שולט בו אם כן עיקר שליטת היצר מפני העין וזה נקרא יצרא דעריות כמובא ביומא (דף עד) על הכתוב טוב מראה עינים, וזה כיון רש"י ז"ל הו' פרושים מן העריות, דהיינו מן פגם העין ומן העבירה כי על שניהם צריכים להיזהר ביותר

(טהרת הקודש)

קדושים תהיו

והגם שהוא בלשון רבים רומז על כל אדם פרטי מעם ישראל וזה שאמר קדושים תהיו בלשון הרבים רומז על הגוף עם הנפש שיהיו קדושים ומפרט הכתוב והולך כי קדוש אני ה' משום אנא תתקדשו בנשמותיכם שהיא חלק אלוה ממעל ואחר כך אלוקיכם רומז על הגוף, כי אלוקים בגמי' הטבע, כי גם את הדברים הטבעיים והגופניים יקדשו עבור אלוקינו יתברך שמו, שיהיה מוכן ומזומן ליהיו מרכבה לכבוד שכינת עוזינו אשר היא קרויה אלוקי"ם (חוקי חיים)

וכי תזבחו זבח תודה וגו' לרצונכם תזבחוהו (ויקרא כב, כט).

וכי תזבחו זבח תודה, היינו שתמנעו מעבירות ותזבחו היצר בשביל ד', וזהו לד' לרצונכם תזבחוהו, היינו שלא יהי' הדבר מצד מצות ד' לבד, רק שימאס אצלו העבירה, וכי מרצונו, מלבד המצוה, רק מרצונו ימאס התאוה.

(דברי חיים)

ושמרתם מצותי ועשיתם אותם (ויקרא כב, לא)

ושמרתם זו משנה ועשיתם זו המעשה, וכל שאינו ב משנה אינו במעשה (תו"כ פ"ט מ"ג). רצ"ל דכתי' ושמרתם מצותי ועשיתם אותם, והנה מצוות קרויים מ"ע, והאיך שייך בהו שמירה, כי שמירה לא יצדק רק על לאוין. לזה אמר, כי שמירה יתבאר בכאן, ע"ד ואביו שמר את הדבר, שהוא לשון המתנה וחיכוני אימתי תבוא לידו, כ"ה הפי' בכאן, ושמרתם זו משנה, כי ילמוד הלכות המצוה בחושבו הן חיש קל יבוא לידי, ואדע איך אקיימם, וכל שאינו במשנה אינו במעשה, כי לא ידע איך יקיימם.

(אגרא דכלה)

ביאורי תינים

הקב"ה במצות לא תלין

בפרשתנו (ויקרא י"ט, י"ג) כתוב, לא תלין פעולת שכיר איתך עד בוקר.

מקשים, הא אמרינן (קידושין דף ל"ט ע"ב) "שכר מצוה בהאי עלמא ליכא", נמצא דהקב"ה כביכול עובר על מה שכתב בתורה לא תלין וגו', דאין מקבלים השכר על המצוות אלא בעולם הבא, והרי הקב"ה שומר תורתו, וכדאינא בירושלמי (רה"פ א"ה"ג), ?

א) ב"חונכת התורה", להרבי ר' העשיל זצ"ל, פרשת יתרו, (אות פ"ד), תירץ דפסקינן בשו"ע חו"מ (סי' של"ט, סעיף ז') דאם שכר פועל על ידי שליח, אינו עובר בבל תלין, באומר שכרם על בעל הבית, ותורה ניתנה על ידי משה, והתינוח בשאר מצוות, אבל מצות האמונה שהוא אנכי ולא יהיה לך שמפי הגבורה שמענו, (מכות דף כ"ד ע"א), אם כן עובר מצות האמונה, הקב"ה עובר על לא תלין, ועל כן מוכרח לשלם בעולם הזה, וזהו שאמרו חז"ל (עין שמו"ר כ"ג, ה' וביפ"ת שם. תנחומא בשלח סימן י') "כל מה שישראל אוכלים בעולם הזה אינו אלא בשכר האמונה". ע"כ. [ועיין בספר "דמשק אליעזר" מויז'ניץ, ריש פרשת תרומה, שפירש לפי פירוש הנ"ל כמה פסוקים. יעו"ש. וע"ע בספר "מעשה זית" (לרבי אברהם נפתלי הירצקע גאלדברג זצ"ל), ריש פרשת תרומה, מה שביאר לפי פירוש הנ"ל כמה דברים. יעו"ש]

ב) ב"פרדס יוסף", (להג"ר יוסף פאצאנאווסקי זצ"ל), פרשת קדושים, על הפסוק לא תלין וגו' (דף רכ"ז טור א'), הביא תירוץ דהקב"ה בעצמו תירצה, (איוב מ"א, ג') "מי הקדימיני ואשלם". דפועל שהקדים פעולתו לבעל הבית שייך לומר לא תלין, אבל הקב"ה, להיפך הקדים השכר לפעולה, ומה לנו לשאול השכר, וכמ"ש המצודות שם מחז"ל, ואין השכר אלא חסד. ע"כ.

ג) ועוד דכל פעולת שכיר רק פעולת ה', בכוח ה', ולא בכוחו. (שם) ד) ועוד דאי אפשר לקבל שכר בעולם הזה, שהשכר הוא רוחני מבלי קץ. (שם)

ה) ועוד דכל הגלות דומה ללילה אחת, ושילום השכר בבוקר, ולא יעכב השכר אפילו רגע אחד. (שם)

ו) ב"פנים יפות", (פרשת כי תצא), על הפסוק ביומו תתן שכרו, תירץ, כי ימי האדם אינו שלו, כמו שאחז"ל בכל יום הוא בריה חדשה, (עין מ"ב סי' ד' ס"ק ג'), הרי השכר של עולם הבא מוכן מיד, ומה שהקב"ה חוננו מתנת חיים ימים ושנים, היעלה על הדעת כי בשביל זה יהיה ח"ו עיכוב של ביומו תתן שכרו. עכ"ל.

ז) ה"חתם סופר", (ריש פרשת עקב), תירץ, שאין הפעולה נגמרת בעשיית מצוה אחת, אלא כל מה שיפעל אדם בעולם הזה, את הכל יעשה לשם ה', ולא יפרד מיראתו רגע אחד, וכל המעשים טובים הם רק פרקים פרקים, ובשעת מיתתו נגמרה מלאכתו, ונעשה מכל מצוותיו "כלי אחד", ואז מגיע לו שכר פעולתו, לא מקודם לזה, וזה דומה ממש למרכיב קני מנורה בשבת, שחייב משום בונה (שבת מז.), אעפ"י שכבר היו נגמרים כל פרקי מנורה, מ"מ לא מיקרי כלי עד אחרי שהורכבו זה עם זה, ומתחייב על זה בשבת, וה"נ דכוותיה, נמצא שאין מתחייב לשלם קודם לזה, ואינו עובר על בל תלין. עכ"ל.

ח) בספר "כהן פאר", (לרבי חנוך צבי הכהן זצ"ל, אבד"ק בנדוין), בסופו יש קונטרס "הבן יקיר לי אפרים", - מועדים, תירץ, דאיתא דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא, אבל על תורה יש שכר בהאי עלמא, (עין "פרדס יוסף" פרשת לך - י"ג, ג'), ואיתא מחלוקת בגמרא (ב"ק צט.) האם בקבלנות עובר על בל תלין, או לא, ולכן י"ל דבמצוות, הוי בקבלנות, אבל בתורה, דלא עליך המלאכה לגמור (אבות פ"ב מט"ז), ואין שיעור לזה, וכמו דכתיב (יהושע א', ח') והגית בו יומם ולילה, הוי כשכיר יום ושכיר לילה, ולכן מגיע שכר בעולם הזה, דאם לא כן יהיה לאו דבל תלין. עכ"ל. [וע"ע בספרי "גם אני אודך" על ענינים שונים, ח"א סימן כ"ח, שהארכתי עוד הרבה בענין זה, ע"ש וינעם לך בס"ד, וכן בספר הנפלא "מעדני אשר", לידידי הגאון רבי אשר אנשיל שוורץ שליט"א, הביא בזה גם כמה תירוצים. ע"ש]

מאת

הרה"ג גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

מו"צ בק"ק קראלי ומח"ס גם אני אודך

קול הישועות – 03-7236730

אמונת עיתך

ספירת העומר

טעם למה אין מברכין על הספירה שהחיינו שהוא מצות עשה, מפני שאינו דבר חדש, כי כל העלויות היו בלילה הראשון, אלא שעכשיו הם עולים מדריגה אחר מדריגה, ומפני שאינה מצוה שלימה, כי כל יום נכנס מוח אחד ולא מוח שלם כידוע ליודעי חן.

(אמרי פנחס)

ויאמר יהי רצון שיבנה ביהמ"ק וכו' ויתפלל אדם תפילה זו בשברון לב מאוד, ומקירות ליבו אל הבורא ית"ש ויתעלה, שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו ונוכל להקריב בה כל הקרבנות, ותפלה זו היא המשך אל תיקון הספירה ועושה בה ג"כ תיקון גדול בעולמות העליונים.

המעין בזה"ק ובכתבי האריז"ל עיניו יראו ועפעפיו יבחנו גודל מעלתה ובתיקונים הנעשים בקיומה, אך לא כל מוחא סובל דא לכוון כוונת האריז"ל, לכן אין טוב לאדם כ"א להתקין את עצמו לתפילה לעני, כי יעטוף מילה על לשונו, אמורה על עניות דעת בזה, ומקודם להכניס אמונה שלמה ואמיתות עכ"פ בליבו, שהוא הוא כמו סוד ה' ליראיו, במצוה זו ובקיומה יעלה בהם תיקונים נפלאים ונוראים, וע"ז יתפלל תפילה קצרה שיהא חשוב מצוה זו בעיני הבורא ית"ש כאילו כיוון בכל הכוונות שכוונו בה אנשי כנה"ג.

(יסוד ושורש העבודה)

עובדות חיים

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם (י"ט - ב')

מסופר: בתוך אלה שהוזמנו להיכנס בשבת קודש לקידושא רבה אצל הרה"ק ה"בית ישראל מגור" זיע"א, היו יהודים מכל סוג, מהם בני עליה, מהם אנשים פשוטים וכו'. פעם בהזדמנות כזאת סיפר הרבי למסובים מזקנו הרה"ק ה"חידושי הרי"ם" זיע"א, שנקלע באחד הימים לעיר לבוב בגאליציה. ובאו יהודי העיר מכל השכבות והחוגים לשחר את פניו, לרבות חוגי המשכילים. ביקשו אלה ממנו שיגיד להם דברי תורה. נענה הרבי ואמר: מצינו בפרשת השבוע קדושים, ט' פסוקים ברציפות "קדושים תהיו" איש אמו ואביו תיראו" אל תפנו אל האילים" המסיימין כל אחד בפני עצמו ב"אני ד' אלקיכם". חזרה משולשת זו על שלושת המילים "אני ד' אלקיכם" לשם מה? אלא כאן דיברה תורה לג' סוגי אנשים, ראשונה ב"קדושים תהיו" התורה מדברת לאנשים בעלי מדרגה, שיקדשו עצמם במותר להם, ועל זה נאמר להם "אני ד' אלקיכם". אח"כ דיברה לאנשים פשוטים בענין קיום מצוות מעשיות, כיבוד אב ואם ושמירת שבת, ולהם נאמר על כך תורה כנגד רשעים פורקי עול, שכבר נחשדו לעבוד עבודה זרה, ואזהרתם היא "אל תפנו אל האילים" לפחות אל תשתמדו, אך גם אליהם הקב"ה קורא "אני ד' אלקיכם", אע"פ שהתרחקתם כ"כ, עדיין אלקותי פרושה עליכם.

קדושים תהיו כי קדוש וגו' (י"ט - ב')

ישראל קדושים הם, יש רוצה ואין לו, ויש שיש לו ואינו רוצה (חולין ז) מסופר על הרה"ק רבי מאיר שפירא מלובלין זיע"א, שהלך פעם אל יהודי עשיר וקמצן כדי להתרימו למען ישיבתו "חכמי לובלין". לא הועילו כל דיבוריו והפצרותיו, העשיר היה קשה כברזל וסירב להשתתף בתרומה. לפני שהרב עזב את ביתו אמר לו הרב: עכשיו נתיישב לי המאמר במסכת חולין "ישראל קדושים הם, יש רוצה ואין לו, ויש שיש לו ואינו רוצה". ולכאורה צריך להבין, מילא מי שרוצה ואין לו, מובן שקוראים לו קדוש, כי מה יעשה אם אין לו, אבל מי שיש לו ואינו רוצה למה יהא נקרא קדוש? אלא חז"ל אומרים (שבת קיח) למה נקרא שמו רבינו הקדוש, שלא הכניס ידו תחת אבנטו. וגם אלה העשירים הקמצנים שיש להם ואינם רוצים, חרדים מאד לא להכניס את ידיהם תחת אבנטם לכיסם, להוציא משם כסף לדברי צדקה.

קול צהלה ורינה שפתינו תרננה

בהלל ובהודאה להשי"ת ברינה ובשמחה ובהדרת הכבוד נתכבד לשגר מלא הטנא ברכות מאליפות ומרובבות קדם מורינו הדומ"צ המנחינו במעגלי צדק

הגאון רבי צבי רוזנטל שליט"א

חדב"נ מרן רבינו הגה"ק זיע"א

מרבני אנ"ש ודומ"צ קרית הרצוג

ולבנו/נכדו יקירו העומד לימינינו בכל עת

הרה"ג ר' ברוך שליט"א

ראש כוללינו 'תורת חיים' בביתר עילית

לרגל שמחת הולדת הנכד/הבן

יה"ר שמשפע עת מצוה זו יושפע עלינו ועל כל עם ישראל שפע ברכה והצלחה חיי ארוכי בני חיי ומזוני וריווחי וכט"ס

קול קראלי - 074-7962278

מפעל "קמחא דפסחא" ד'קראלי

בנשיאות מרן רבינו עט"ר שליט"א

התודה והברכה

לעסקנים ונדיבי העם שסייעו בגוף ובממון

לחלוקה הגדולה של "קמחא דפסחא"

לתלמידי חכמים נזקקים

אשריהם ואשרי חלקם

מאות כבר נושעו! ומה איתך?

רוצים גם ישועה? יש לכם שמחה, אזכרה וכו' תרמו! וקחו חלק בהפצת המעיינות של

מרכז "אמונת חיים" קראלי

כתובת לתרומות תגובות ולקבלת הגליון

רח' דב גור 20/23 אשדוד טל. 055-6798152

ובאימייל: 3118494@gmail.com

לעילוי נשמת

הגה"צ ישראל צבי זצ"ל
בן הגה"צ רבי מרדכי זצ"ל
נלב"ע כט אדר תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

לזכר עולם יהיה צדיק

רבינו הגדול

הגה"ק יצחק צבי משה זי"ע
בן רבינו אביגדור מוזס זצ"ל

מקראלי

נלב"ע ד' טבת תשעט
זכותו יגן עלינו ועכ"א

לעילוי נשמת

ה"ה מיכאל בן מאיר ז"ל
הנ"מ מרים ע"ה
נלב"ע ביום כא אדר
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

מרת בריינדל ע"ה
בת הר"ר יהודה מנחם ז"ל
נלב"ע יא שבט תשפ"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת

הגה"צ משה וועבר זצוק"ל
בהרה"צ מרדכי זצ"ל
נלב"ע יב כסלו תשפא